

מ מגילת העצמאות

דברי הכפר

מתוך בטחון בעד ישראל הננו חותמים בחתימת ידנו
לעדות על הכרזה זו, במושב מועצת המדינה הזמנית
על אדמת המולדת, בעיר תל-אביב, יום חזת הזה ערב שבת
זה אייר תש"ח, 14 במאי 1948.

מס' 969
9.5.1986
לי בניסן, תשמ"ו
כפר הנשיא
עלון פנימי
לא לפירסום

לפני 38 שנה

מן המקורות

ברוך אתה בוא וכלן לאתחבאתו

לפני 1,500 שנה

כד זל

ימי נישואין

17.5.86 בתיה ומאיר ריינס

טוב

ימי הולדת

11.5.86 אשר אילון

תמיר שפרונג

רינת אורן

12.5. דודיק פוקס

דנית נצר (נכדה חצור)

ליאת ברק (נכדה מנז'י גורסקי)

13.5. ליבי וינטראוב

ורדה וינטראוב

14.5. ינר קורנבליט

דורון אורן

גלעד אגם

16.5. יוני בן-חיים

אד משיח

17.5. גליה גניסלב

רן כ"ץ

נוגה ליפשיץ

חנות נעליים

עד סוף יוני השעות בחנות הנעליים תהיינה נזילות

במידה מסוימת, כי אני עדיין עובדת במשרה מלאה במקום אחר.

בינתיים היום הקבוע הוא יום שישי בשעות 10.30 - 12.00

13.00 - 14.00

אבל תהיינה גם שעות קבלה נוספות (ראו מודעות בלוח המודעות)

ר ו ת נ א י

מה נשאר

בסוף השבוע ירד עלינו גשם, אולי המלקוש, שהעלה את כמות המ"מ השנתית

ל 310 מ"מ, שאלתי את רכזי הענפים כיצד השפיע גשם אחרון זה. רדיואקטיבי

רגיל לעונה זו, על הענפים השונים.

בצאן - השפעה שלילית ביותר. במשך שני לילות נטרפו 10 כבשים ע"י להקת

כלבים משוטטים, ועוד 40 כבשים נפצעו. מאז מקיימים אנשי הצאן תורנות שמירה

ביניהם יום יום עד השעה 11.00 בלילה ועד הבוקר ממשיכים את השמירה ארבעה מת-

נדבים נוספים, הגשם הזיק למרעה, אבל אפשר להתנחם בגל המלטות חדש.

בפלחה היה זה גשם מבורך. הכותנה קפצה לגובה ב-2200 הדונמים שנזרעו.

בחולה הגשם היה מתנה מהשמיים. זוהר נכנס לעונף כאחראי על פרו'קט ההשקיה,

ומחצית ממערכת ההשקיה כבר נפרשה. בשבוע הבא יקצר: אספסת וחיטה לגרעינים.

בברקדו לא היה לגשם כל השפעה, לא לטוב ולא לרע.

בפרדס דווקא כן. הוא ניקה את העצים, ועתה הם מבריקים ויפים מתמיד.

ובחברה -

בני הנעורים ערכו טיול אופניים מהר מירון עד ראש-הנקרה עם לינה בדרך. למרבה

הצער השתתפו רק... ארבעה נערים!

בבית הספר המקומי נדחה חג הגז לשבת זאת ואני תקווה שהפעם ירצה השם וגשם

לא יירד. השליש השלישי החל, שלישי קצרצר לתוכו נדחסים 3 חגים, שני ימי

זיכרון, טיולים שנתיים ונושא מרכז.

הבריכה נסגרה לשלושה ימים ונפתחה שוב (למה ביום השואה דווקא?).

בשטח בית הקברות נחנכה האנדרטה לחללי השואה בטקס קצר. בכך הושלם החלק

הראשון בפיתוח המקום. בעתיד הקרוב תוכנס צנרת להשקייה, יזשתלו דשא, ו

ואיזק מבטיח להמשיך בטיפוח המקום, כדי שיזדקק אחר כך לטיפול שוטף בלבד.

בשדה הספורט - שבוע שקט עבר על כוחותינו. כל הספורטאים בפגרה.

מז המרפאה נמסר לנו ששילה חזרה מבה"ח, ואילו פנינה גולן ומור גולדברג

אושפזו לצורך ניתוחים. אלעד שרקי שוב מסתובב חבוש יד. יוחנן -

מחזיקים לך אצבעות. לכולכם החלמה מהירה.

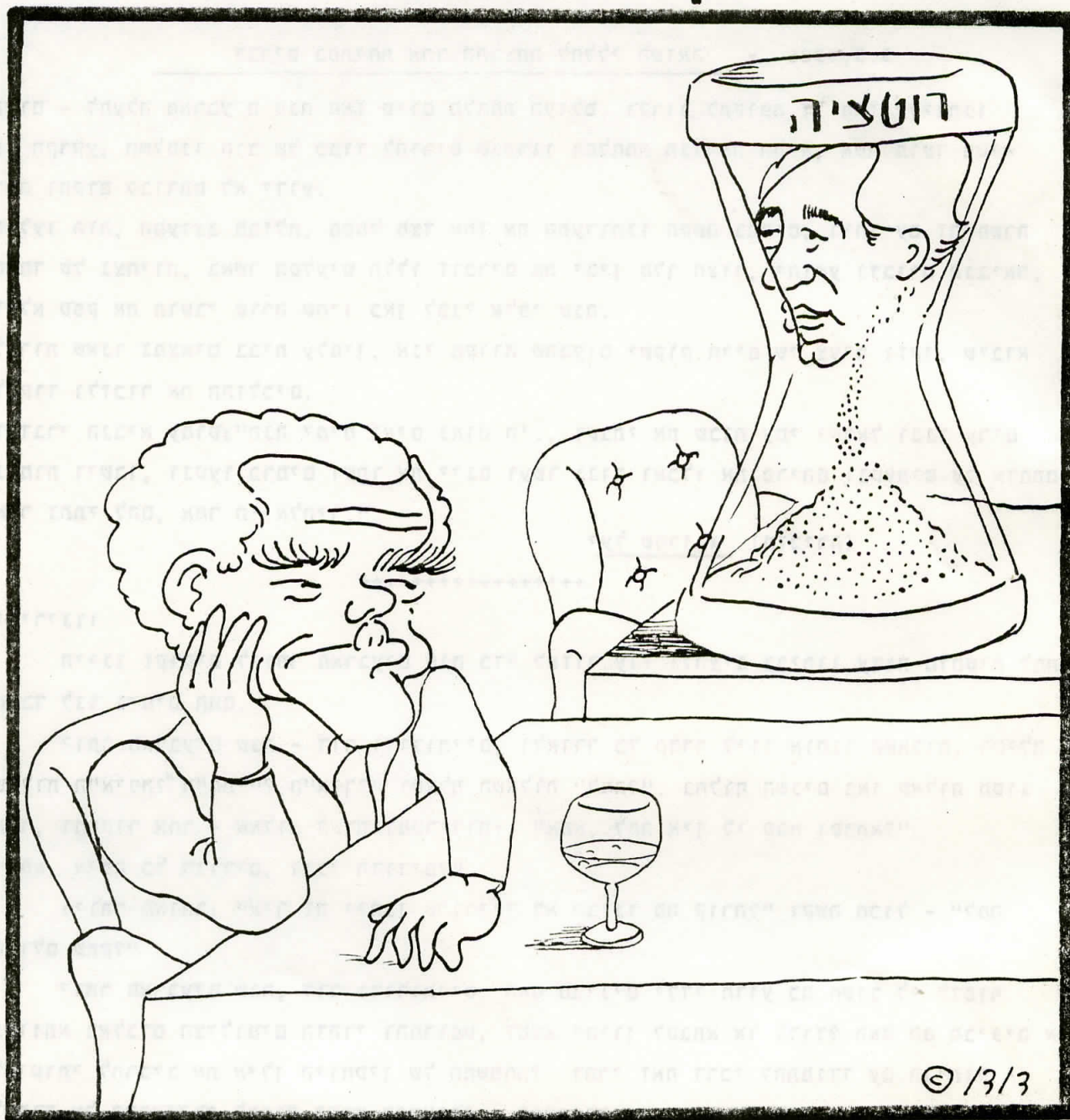
שהיה לנו שבוע טוב, עם מזג אוויר נוח וקרינה נמוכה,

והעיקר - יום עצמאות שמח!

שבת שלום

נורית

קו-השבוע

הודעה מן המחסן

ביום ראשון - 11 במאי

זיהוי בגדים
לא מסומנים

בין השעות 17.00 - 19.00

במחסן הבגדים החדש

חברים מוזמנים - ומתבקשים לבוא

היום - למעלה מארבעים שנה מאז סיום מלחמת העולם, וקרוב לתקופה זו מאז עלייתנו על הקרקע, השלמנו חוב של כבוד להורים שנהרגו במלחמה הנוראה ההיא, אשר מועד פטירתם ומקום קבורתם לא ידוע.

הגלעד הזה, המעוצב מבזלת, מסמל מצד אחד את התערותנו הקשה במקום, ויחד עם זה משרה מימד של נצחיות, באשר הסלעים הללו זוכרים את יבין מלך חצור, יהושע ודבורה הנביאה, וללא ספק את תושבי שורה שחיו כאן לפני אלפי שנה.

למרות שאנו נמצאים בבית עלמין, אני מקווה שהמקום ישקוק חיים של צעיר וזקן, שיבוא לפקוד ולזכור את ההולכים.

וכדברי הנביא עמוס: "הנה ימים באים נאום ה'... ושבתי את שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמרת רישבור, ונטעו כרמים ושתו את יינם ועשו גנות ואכלו את פריהם ונטעתי על אדמתם אשר נתתי להם, אמר ה' אלהיך."

יעל שפרונג (מזכירה)

+++++

דקרינו

היינו זקוקים ליותר מארבעים שנה כדי לאזור עוז ולהציב בביטנו עדות מוחשית למה שאבד לנו בימים ההם.

יותר מארבעים שנה - דור ודורותיים, ולאורך כל הדרך ליוו אותנו השאלות. תחילה שאלת ה"איפה?" ה"מתי?" ה"איך?" ושאלת השאלות "למה?". בחלוף השנים באו שאלות מסוג אחר, וממקור אחר - שאלות קשות ומטרידות: "אמא, למה אין לי סבא וסבתא?" "אמא, איפה כל הדודים, ובני הדודים?"

ורבות מאוחר: "איך זה ייתכן שהורייך לא הבינו מה קורה?" וקשה מכול - "למה העולם שתק?"

יותר מארבעים שנה, דור ודורותיים. האם מבינים ילדי מדוע כה חשוב לי לדפדף בצוותא באלבום הצילומים הדהרי והמרופט, למצא דמיון לסבתא או לדוד? האם הם מבינים את להיטותי להרכיב את אילן הירחסין של המשפחה? והרי זאת דרכי להתמודד עם הניתוק - לשמר על המשכיות למרות הקרע הפתאומי - המשכיות מן העבר, דרך ההווה - אל העתיד. ואם במשך השנים בנינו במקום הזה בית פורח, אף על פי כן בנינו, למרות הכל בנינו, אולי גררלכם המר היה המניע הנסתר לפעלנו. אולי משמעות החיים היא בהמשכיותם, ואם כן, הרי גם לכם חלק ונחלה במה שהקמנו, דרך בניכם, נכדיכם, ונינכם, אשר יבואו לפקוד את המקום הזה מעת לעת.

וכך זקיים "והגדת לבניך" ונחשל את שרשרת הדורות.

אנגה סגל.

+++++

כי מי שזוכר שכח ומי ששכח יעיד
איך לאט הם נאלמו נודרי הנדר
שדבר לא לשכח ושוב
מתים הנערים ונגנים בידם שוב
בקבוקי תבערה מתצלומים ישנים
מתנפצים באור צהב על דפן משרינים,
כי מי שזוכר שכח ומי ששכח יעיד
איך הן עולות ובאות מעברים
כאניות חלודות המבקיעות את השכחה
זעקות הקדיש מורשה ומאלטונה איכה
כתולעים מתפתלות במחלות הזכרון
עולים המתים מבוקובינה ומביאליסטוק, שוב הנערים
מוילנה מזמרים בשמים בקולות של מלאכים,

כי מי שזוכר שכח ומי ששכח יעיד
איך בנמירוב צוחקים הקוזקים -
למה מיללים תינוקות בקישינב
ומדוע נאנקות התפללות במינסק?
ושוב צונפים הסוסים בשבילי קולומיאה
שוב מרעידות נשים בטרנוב

כי מי שזוכר שכח ומי ששכח יעיד
איך הפלו חותמות הזמן, ושוב
מובלים יהודים לרכאו, לבוכנולד, לנויגמה,
שוב הם משפלים למות בברונסבריק, שוב הם
מתים כמו בהתנצלות בטרבלינקה, בחלמנו, במידנק
עוד מגננים ולס אחרון באושוץ ובברגן-בלזן,
עוד חורקות שנים מתפוררות בטרזין ובסובבור

כי מישזוכר שכח ומי ששכח יעיד
כי אנחנו היינו כל זקן ששם הוצא להורג
וכל תינוק שלמות שם נורה,
אנחנו תא של זכויות מול ישראל,
כי מי שזוכר שכח ומי ששכח יזכר
כי היינו - - ישראל.

דודו פלמה, כפר הנשיא

לחברי כפר הנשיא -

אני מעביר בזה לפירסום ב"דברי הכפר" את הנוסח של ההודעה הרשמית שיפרסם אגף העתיקות על חפירתנו. היתה זו עונה קצרה, בעטיו של הצבא ומזג האויר, אך הסיפוק גדול על התגלית. טוב שיש בידינו להעשיר את הידע על היהודים באיזור בימי קדם.

זו הזדמנות לי להודות לציבור כפר הנשיא כולו, ול- חופרים הממשיכים עמנו בעבודה הקשה. אני מקווה שהחפירה מעשירה לא רק את עולמם אלא את חברתם כולה.

להתראות בחפירה הבאה, שבכל זאת נצטרך לקיים, על אף שחשבנו שהפעם זו באמת האחרונה...

צבי אילן

הודעה לעיתונות -

כתובת עברית נדירה נתגלתה בבית הכנסת הקדום ב**קמרות**. כתובת עברית נדירה, שנוסחה

הוא "ברוך אתה בבורך וברוך

אתה בצאתך" נתגלתה בעונה

החמישית של חפירות בית הכנסת הקדום ב**קמרות** (מארוס) שבגליל העליון המזרחי. כך נמסר בהודעה מטעם אגף העתיקות והמוזיאונים במשרד החינוך והתרבות.

הכתובת, שאורכה 160 ס"מ, חקוקה היטב, בכתב יפה האופייני לתקופת התלמוד, לאורך חלקו התחתון של משקוף גדול, שמתוארים בו שני נשרים (זיטסים) משני צדדי זר, שיש בתחתיתו תבליט יפה של קשר כפול. העופות נפגמו בידי יהודים קנאים, שוברי צלמים, שעקבות פעולתם בהשחתת דמויות נמצאו על תבליטים נוספים בבית-הכנסת, כמו גם בבתי-כנסת נוספים. האותיות החרוזות של הכתובת, שגודלן כ-5 ס"מ כל אחת, נצבעו בצבע אדום, וכך היו קישוטי צבע אדום על הזר ומסביבו. כתיב כמה מהאותיות שונה מהידוע עד כה בכתובות עתיקות.

מנהלי החפירה במקום, הנערכת מטעם אגף העתיקות, די"ר צבי אילן ועמנואל דמתי, מסרו כי זו לראשונה מתגלית כתובת-ברכה כזו בבית-כנסת מתקופות התלמוד. בתקופות מאוחרות יותר נעשית הברכה שכיחה, והיא מופיעה בבתי-כנסת עד ימינו. זו כתובת מקראית (דברים כ"ח - ו'), והיא מהווה תוספת חשובה ביותר לכתובות הספורות עם נוסחי מקרא שנתגלו עד כה בבתי-כנסת עתיקים.

המשך בע' 7

החפירה תימשך - המשך מע'

המשקוף נתגלה שבור לשני חלקים ומונח על פניו בסמוך לפתח הראשי של בית-הכנסת, והוא כנראה משלבו השני של הבנין, בן המאה הששית לספירה. בחפירה בעונה זו נתגלו גם אבני כרכוב מעוטרת בדגם גפן וצמחים אחרים וטיח צבוע, המעידים על זופיו של הבנין, שהיה גדל-מימדים, ומעיד על קהילה אמידה שבנתה אותו. חשיפת הכתובת נעשתה בידי החופרים, מתנדבים אנשי כפר הנשיא (בסיס המשלחת) ויישובים נוספים בגליל ובמרכז הארץ. אנשי יחידת-צבא סייעו בהוצאת משקוף הכתובת מהאתר, הנמצא בשטח-אש והכניסה אליו אסורה. במרות נתגלו בעבר שתי כתובות עבריות נוספות, אחת על פסיפס שאולי מתאר את דוד בן ישי, ואחת, המחזיקה 26 שורות, על קמיע ברונזה. סימוני אותיות בעברית וביוונית נתגלו על עמודי אבן וכתובת ערבית על צמיד ברונזה. כן נתגלו בבית-הכנסת אבני קשת שעליהן שרידי תיאור מזלות החודשים ואוצר-הקופה של הקהילה.

() * () * () * () * () * () * ()

פִּינֵת הַסֵּרֵט

MOSCOW ON THE HUDSON

שם הסרט : מוסקבה על ההדסון

בימוי : פול מזורסקי

משחק : רובין ויליאמס, מריה קונצטה אלונזו

ולדימיר (רובין ויליאמס) הוא נגן סקסופון יוסי, המגיע עם קרקס מוסקבאי להופעות בניו יורק. אמריקה ארץ האפשרויות הבלתי מוגבלות, מסחררת את ראשו. הוא מחליט לערוך דוקא במחלקת הג'ינס של 'בלומינגדיילס'. קומדייה משעשעת ביותר של פול מזורסקי, שזכור לנו מ"תחנה הבאה בגריניץ' ווילג'י" מ"אשה לא נשואה" ומ"הסערה". רובין ויליאמס מוכר לנו מ"העולם לפי גראפ" ומה-תוכנית ההיא במידל איסט טלוויז'ון על ההוא ומגיע מכוכב אחר לכדור הארץ. וגם מטקס חלוקת האוסקר השנה. רובין ויליאמס היא קומיקאי ממדרגה ראשונה, שיועד להצחיק, פול מזורסקי נחשב לבמאי שירש את אינסט לוביץ' בהוליווד! סרט חם ומלא אמונה. מזלץ ביותר.

ו. סרטים

בִּינֵנוּ לְבֵין עַמֵּנוּ

הימים חולפים והכאב נשאר

הלוח העברי פורס בפני היהודי הרגיש מסכת בלתי פוסקת של ימי מועד וחג שכל אחד ואחד מהם מעמיד אותו בפני שאלות נוקבות. אחרי השמחה המפוקפקת והגלותית של פורים מופיע חג הפסח, שבו מובלטת העובדה שעבדים אינם מסוגלים להבין את פשר החירות ושתמיד היו בקרב עמנו אלה שהעדיפו את שעבוד הגולה, כל עוד שהוא איפשר להם לאכול מסירי הבשר.

ואז מגיע יום השואה והאזניים קולטות את מילות "יזכר" והמבט בופל על תמונות של יהודים המובלים לתאי הגזים, לבור היריה, לסלקצייה הרת גורל, ובכל מקום עיניים... לפעמים נדמה שכאשר בחר הקדוש ברוך הוא בעם הזה הוא נתן לכל ילדה וילד יהודיים עיניים גדולות, יפות ועצובות, שכל יגון האנושות משתקף מתוכן. העיניים שואלות ואין מענה.

והזמיות והמילים שמופיעות בהגדה של פסח מקבלות גוון אחר ביום זה. "ישבכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא הובל למחנה ההשמדה, כאילו הוא ראה את אשתו וילדיו צורעים לתאי הגזים, וארבעת הבנים ששאלותיהם מכעיסות באותה ההגדה עומדים ושואלים שאלות נוספות.

- מדרע צריכים להמשיך לבכות על מה שקרה לפני ארבעים - חמישים שנה? זה מוגזם ואין בזה תועלת. העם הגרמני איננו אותו עם גרמני שהלך שולל אחרי היטלר. לבן זה חייבים להשיב בשאלה: העם הגרמני של אז הלך שולל ולא שיתף פעולה מרצון? האנטישמיות לא היתה בגרמניה לפני 1933, ולא קיימת בה היום? והבן השני שואל: מה לנו ולאלה שדבקו ברבנים האנטי-ציונים שצוו על בני קהילותיהם לא לעלות ארצה?

גם לו יש להשיב בשאלה: רק את מניחי התפילין הרגו הנאצים? האין האפר באושביץ וטרבלינקה מכיל המעט ששרד מציונים, חילונים, דתיים, בונדיסטים...? והשלישי אומר: כמה ימי אבל אתם מכניסים לשנה? לא די לנו עם יום הזכרון לחללי צה"ל?

ומה תשיב לו? שכל יום בהיסטוריה של העם היהודי היה יכול להיות יום אבל, והוא איננו חש, נושם או חושב כיהודי?

וזה שאינו שואל כי אין זה מובן לו? אתה ואני אשמים בשתיקתו, כי לא הסברנו לו בלשון שכל אחד יכול להבין: אנחנו מה שאנחנו כי כך הם החיים - אפילו בלי מספר קעקע על הזרוע. העולם רואה אותנו כיהודים וכך נחיה. תמיד היו טורקוומדה, אייכמן וגם הרולדהיימים של העולם הנאור.

בינינו לבין עצמנו - המשך

ובערד כמה ימים בטרם נגיע ליום העצמות בעמוד ליד דגל הלאום המורד לחצי התורן, ונבין שאין שמחה בלי עצב, ואם נפתח את סגור לבנו נודה שכאן המקום לעם היהודי הזה על שאלותיו ולבטיו.

מפעל, מפעל באחת האסיפות הקרובות נתבקש להביע בעד או נגד הקמת מפעל חדש לייצור מוצר מבטיח שנכנה אותו בשלב זה "א". החלטה בעד הקמתו תחייב את חברתנו בשידור מערכות; בהיערכות ביחס לכוח אדם שמימדיה טרם ידועים, ואולי לשינויים מרחיקי לכת בכל הקשור למסר עבודה, שעות עבודה, רוטציה אמיתית ועוד. החלטה השוללת את הקמתו תחייב אותנו להתרכז באגפים הקיימים במפעל כעת - ברזים וחמון - ואולי, אם לא נמצא מוצר חדש אחר, בצמצום הכנסות שישפיע על רמת החיים בקיבוץ. מוטב שנבין היטב את מימדי המשימה העומדת לפנינו, ושלא נסתגר מאחורי תקוות קלו-שרת או חצאי הבטחות של חברים/בנים שיעבדו ביצור לתקופה של שנה שנתיים. לא התרגלנו למחשבה שעבודה, בתעשייה לא פחות, ואולי יותר, מבחקלאות, איננה נעשית על תנאי לשנה-שנתיים. לא התמודדנו עם בעיית הרוטציה שמכרסמת ברקמת החברה בקי-בוצים שונים. כותב שורות אלה אינו מקבל את העמדה הרווחת אצל כמה חברים/בנים האומרת שהראויים להיות מנהלים-רכזים ימשיכו להיות מנהלים-רכזים לעולם, ולא ישו-בו לעבודה פשוטה יותר. אמת שבעיות חברתיות אלו לא נוצרו עם ההצעה להקים מפעל חדש אבל הן הוקצנו עקב הדרישה לכוח אדם רב שיעבוד בעבודות מכניות, מלוכלכות לפעמים, במשמרות ולפי קצב ודרישת השוק.

יש שני סיכונים בהליכה למוצר החדש "א". הסיכון הראשון הוא כלכלי-פיננסי, ואם קברניטי הכלכלה שלנו לא חישבו נכון את סכנות התחרות של שוק עולמי פרוץ, ושל מחירים משתנים עם משברים כלכליים, עלולה הקמת מפעל חדש להמיט אסון של הפסדים על קיבוצנו. בשטח הכלכלי-פיננסי נאלץ האדם מן השורה לסמוך על יודעי דבר ולהח-זיק אצבעות שהם באמת יודעים.

הסיכון השני הוא בכל הקשור לכוח האדם. המפעל/מוצר חדש יזדקק לצוות עובדים הולך וגדל לפי הצלחתו. יש להדגיש שאין הצלחה מוגבלת בתעשייה: או שאתה ממשיך להתפתח כדי להתחרות או שמתחריך יתפשו את מקומך.

בשלב ראשון דרושים 13-15 חברים (למכירת 12,000 יחידות)

בשלב שני יידרשו 20-25 חברים (למכירת 20,000 יחידות)

בשלב שלישי נחוצים 30-35 חברים (למכירת 30,000 יחידות)

מסתבר, אם תאיר לנו ההצלחה את פנייה, שנצטרך למצא עד 35 חברים/חברות (צעירים וותיקים) תוך מספר לא רב של שנים. האם אנחנו ערוכים להתמודד עם הדרישה מבלי להזדקק לתוספת עבודה שכירה?

אגף הברזים זקוק בשלב מידי לתוספת עוד עשרה חברים וייתכן שאין זה סוף לדרישת

בינינו לבין עצמנו - המשך

כוח אדם. אגף החמרון הקיים, שעוסק בעבודה באיכות גבוהה, הוא אגף בעייתי, שמביא רווח קטן לקיבוץ ונותן הרבה סיפוק לאלה שעובדים בו - חמישה עשר חברים. נשאלת השאלה: אפילו אם נחליט לחסל את אגף החמרון הקיים ואם נניח שכל עובדיו יעברו למפעל המוצר החדש, האם באמת פתרנו לטווח ארוך את בעיות כוח האדם? חשוב להעיר שאין בכוונתנו של בעל מאמר זה להגן על מקום עבודתו המעניין באגף החמרון, כי האופציות הן רבות: לעסוק שרב בחינוך - אולי בבית הספר המקומי, לעבוד בשירותים, או לעבוד באחד מאגפי המפעל שישדרו, יחד עם עוד הרבה חברים שיהיו נחוצים שם.

התשובות לשאלות אלו חייבות לספק את כל החברה. הפתרונות חייבים להיות קיבוציים. ויש לקוות שלא נקבל את קצמדה הפרגמטית של כמה מצעירינו: "רוצים הרחבת חדר-האוכל? רוצים נסיעות לחו"ל? רוצים אולם ספורט? רוצים רמת חיים? אז לעזאזל עם הבבליית על עבודה שכירה - העיקר הרווחים."

א ר י ק

הינוך ילדינו...

היינו עדים לנסיון שלא היה כדוגמתו בשיתוף פעולה קהילתי בין בית החינוך "עמק החולה" לבין חברות הנעורים במשקים. פעולות כגון סמינר סמים, סמינר אלכוהול, נושא מרכז, סמינר י"ב ועתה לאחרונה, סמינר ציוני וזהות יהודית לתלמידי י"א פאו לענות על הצורך לתת חינוך משלים המתבקש בחברה ערכית כשלנו, במיוחד בהעדר פעולות מעין אלה מטעם החטיבה, כאשר מרכז הפעילות הוא "עמק החולה".

שיתוף הפעולה מתבטא במעורבות מירבית מטעם גורמי החינוך הקיבוציים, כאשר הצוותים המובילים את פעולות ההפעלה מורכבים דווקא ככולם ממדריכי המשקים, בשיתוף עם מחנכי המחזור - שיתוף פעולה אידיאלי בין בה"ס לבין הקהילה שהוא משרת. הסמינר הציוני התקיים בסוף מרץ ותחילת אפריל בכפר דרום. פרוג'קט גדול כזה חייב הכנה מדוקדקת גם בתחום המנהלי וגם בתחום הדידקטי מצד הצוותים. המדריכים השתתפו, במטרה להפעיל ולהיות נכונים לפעולה חינוכית ואנטלקטואלית, וזה הטיל עומס רב על אותם המדריכים. לפי כל הדעות זאת היתה פעולה מוצלחת מאוד, ועוררה מחשבות רבות בקרב המשתתפים.

עם ריבוי הפעולות החינוכיות המשותפות עם בה"ס כל עומס הליווי החינוכי שלנו נפל עד עתה על שלומית, רכזת הנעורים ובלטה העדרות מדריכים שלנו, והסיבות תהנה אשר תהינה.

✦

חינוך ילדינו - המשך

בלט גם אי-השתתפות וחוסר אכפתיות של ילדינו בכיתה י"א. גם אלה שהיו, המעיטו בהשתתפותם, ורובם "הצטיינו" בשוליים. ביטוי נוסף להתנגדות חניכינו לכל מאמץ חינוכי וחברתי שלנו הוא מיעוט המשתתפים בטיוולים ופעולות אחרות. אי-אכפתיות של ילדים משקפת אי-אכפתיות של החברה, ורצוי למקד את "אי-ההצלחות" של החינוך שלנו ב"על חטא שחטאנו" אנו, ולמצוא דרך לתקן את המצב, בלי להאשים גורמים מחוץ לחברת כפר הנשיא.

אריה נ.

נ ר ז כ ר ו ז

ג' אייר - דוד גרינגר

מבוא - תולדות אש.

העונה שעברה היתה די מוצלחת מבחינת כיבוי שריפות. שתי שריפות בשדות נכבו ע"י הצוות בלי שציבור החברים ידע דבר, הודות לטרקטור המחובר באופן קבוע לעגלת הכיבוי הראשית - דבר שאיפשר יציאה מהירה מאוד לשטח. השנה יש מעט עשב במרעה, וזו סיבה טובה לשמור היטב על מה שיש!.

אנו מזכירים לכם כמה עקרונות בנוגע לכיבוי שריפות בשדה.

א) עם גילוי שריפה עליך להודיע מיד למרכז/ית במשק או במפעל. בשעות שבהן המרכזיות אינן פועלות יא להודיע לאחד מצוות כיבוי-האש, או אפילו לקרוא לציבור דרך מכשיר הכריזה, הנמצא במשרד סדרן העבודה. (המפתח לשעת חירום נמצא בקופסה אדומה שמותקנת בדלת).

ב) בהישמע הודעה על שריפה -

לבש בגדים שמכסים את כל הגוף, ונעל נעליים חזקות. התדיצב ברחבה ופעל לפי הוראות אנשי צוות כיבוי-האש.

כל בעל טרקטור מתבקש להביא אותו לרחבה, כמובן עם עגלה נגררת אם אפשר. אם יש ברשותך מכשיר קשר, הבא גם אותו. חשוב להצטייד במחבטים מהמחסן לכיבוי-אש, כדי להתחיל מיד בכיבוי, עד שיגיעו עגלות הכיבוי לאתר השריפה.

תודה מראש על שיתוף הפעולה - חברי הצוות: איזק, אמנון, ברוס הרולד, טומי, טוני, ריצ'רד ו אלן א., (אחראי על הציוד)

למודים "פונציונאליים"?

מי שלא קרא את מאמרו של אמיר הלמן הנושא את הכותרת "והמשכיל בעת ההיא יידום" ב"יחד" האחרון - כדאי שירוך מהר לסל העתונים הישנים וישלוף משם את ה"יחד" הזה ויקרא. נראה לי שמאמרו זה הוא נקודת מפנה בחשיבה הקבוצית בנושא ההשכלה והלימודים.

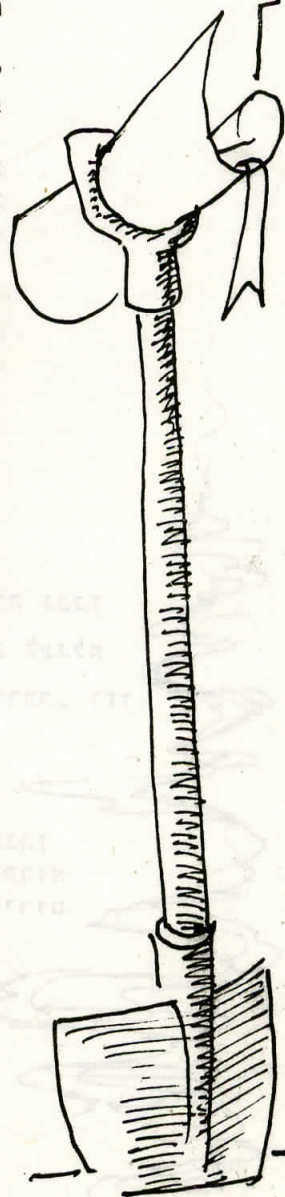
לגבי, אישית, המאמר היה ניסוח בהיר ומדויק של תחושות שהיו לי בנושא בתקופה האחרונה.

אולי, בפתח דברי אומר כמה מלים אישיות. מלים של תודה לחכמתו של אבא שלי. שבזכותה (חכמתו) ובזכותו (של אבא) אני עומדת היום במקום בו אני עומדת. בעלת מקצוע שנתן לי הרבה סיפוק בחיי, והביא תועלת (כך אני מעריכה) לכפר הנשיא. ומעשה שהיה, כך היה: כשהייתי בכתיב י' עבר עלי משבר בלימודים. משבר שכל כך הרבה חברה בגיל הזה עוברים. התדרדרתי בלימודים והגעתי לנקודה שבה החלטתי לעזוב את בית הספר. בטון פסקני של בת 15 אמרתי להורי: "בשביל מה אני צריכה את הלימודים? ממילא אני אחיה בקיבוץ....." אבא שלי אמר לי אז (ואני מוכנה אפילו להתוודות ולאמר ש"אז" פרושו לפני 29 שנים, הרבה שנים לפני הפיליטונים הלא-רלוונטיים שמאיר ריינס ציטט בדברי הכפר). אז אמר לי אבא: "מה את חושבת, שהקיבוץ היום (לפני 29 שנים!) זקוק רק לידיים שיחזיקו טוריה ביד? הקיבוץ היום זקוק לבעלי מקצוע ולבעלי השכלה על מנת להתמודד עם האתגרים העומדים בפניו." הטיעון הזה השפיע עלי יותר מכל איום או תחנונים שהוא יכול היה להשמיע בפני במשך שעות רבות. לקחתי את עצמי בידיים, השלמתי את השכלתי והגעתי לכפר הנשיא כשתעודת "מורה מוסמכת" בכיסי.

הטיעון הזה של אבא, כוחו יפה פי כמה בימים אלה, בשנת 86. בימינו אלה, כאשר אנו מוגבלים בקרקע, במכסות מים, במכסות ייצור, אנחנו תלויים יותר ויותר באיכות הייצור שלנו גם בחקלאות וגם בתעשייה. והחברה אלנו זקוקה לאנשים שהרחיבו את אופקיהם. שיעלו את הרמה הכללית שלנו. שיתרמו לכלל החשיבה, בביטוי, בפעילות וביכולת ראייה כוללת.

בקיצור - התחום היחיד שבו אין לנו הגבלת מכסות הוא תחום המשאבים האנושיים שלנו. אינני אומרת ש-B.A. לכד הוא ערובה ליצוא טוב יותר של ברזים. אבל ציבור החברים והבנים שלנו הוא הפוטנציאל שצריך לפתח אותו למקסימום, לתועלת הקבוץ כולו.

לכן, ופה מגיעה נקודת המפנה בחשיבה הקיבוצית בנושא. הלימודים הם אינם פרס לחבר שמגיע לו. או שחיכה מספיק זמן לתורו. או מפני שיש לנו כסף לבזבז. אלא צורך של הקיבוץ כקיבוץ. ולכן צריך להפסיק להתייחס ללימודים כאל "מגיע לו" אלא "מגיע ממנו" (מכל אחד לפי יכולתו!). הקביעה שלנו מהם לימודים פונקציונאליים היא חובבנית מאד. לדעתי, כל הלימודים אצלנו היום הם "אישיים" כי כל הלומדים עושים זאת מפני שזה רצונם האישי. לחלקם יש מזל שהרצון שלהם נתמך ע"י וועדה או ענף אשר חושבים שמסלול הלימודים שהם בחרו יהיה לתועלת לקיבוץ.

המשך. לימודים "פונקציונאליים..."

אנו רוצה להציע דרך פעולה אחרת. הדרך הזאת אינה זולה, אבל במסגרת השקעות יצרניות אני מעריכה שזאת השקעה שתהיה לה תשואה גבוהה לא פחות ממליוני הדולרים שאנו משקיעים, ולא תמיד מקבלים עבורם את התשואה המקווה.

הצעתי באה לשלב את צרכי הקיבוץ, נטיות החבר, ומגוון הקורסים ואפשרויות ההשתלמות

הצעתי באה לעודד חברים ללמוד ולא לחכות עד שהם יתבשלו במיץ של חוסר הנחת שלהם ועד שהם יחליטו באופן פסקני ומוחלט שהם רוצים ללמוד מקצוע אחד דווקא, והחלטתם לפעמים נובעת מתוך חוסר הכרת מגוון המקצועות. ולפעמים גם מתוך טעות בתפישת המקצוע שהם רוצים ללמוד.

בשלב ראשון יש להתקשר עם גורם כלשהו אשר יחקור את הצרכים של הקיבוץ בעשור הקרוב. בשלב שני, יעביר גורם זה מבדקים לכל החברים והבנים מעל גיל 18.

בשלב שלישי תבוא המלצה על שילוב מתאים לכל חבר בין מכלול נטיותיו לבין צרכי הקבוץ, ובין מגוון אפשרויות הלימוד המתאימות.

חבר שילמד ע"פי המלצות אלה (ואני לוקחת בחשבון טווח די רחב של אפשרויות וגם אפשרות של טעות....) ילמד "לימודים פונקציונאליים". מי שיחליט שעל אף ההמלצות הוא מעדיף ללמוד משהו אחר לגמרי, לימודיו יוגדרו כ"לימודים אישיים" אשר גם להם, כמובן, יש מקום אך אולי הם יעמדו בעדיפות שניה כשהתור יהיה ארוך מדי.

אם נאמץ את הגישה שלימודים הם עניין ש"מגיע מהחבר". נוכל גם לדרוש הישגים מסויימים בלימודים כתנאי להמשכם... כרגע אנחנו מאשרים באופן אוטומטי המשך לימודים מבלי שנדע אם הלומד משלים את כל חובותיו (מי שלמד 4 שנים הוראה ולא השלים תעודת בגרות לא יוכל לקבל תעודת הוראה, וייתכן שהעסקתו על ידינו תהיה על חשבוננו, כי משרד החינוך לא יכיר בו ולא ישלם את משכורתו). אני מניחה שבדרך כלל הסטודנטים שלנו אמנם מוכיחים את עצמם - פעם היה מקובל שקיבוצניקים הם סטודנטים מעולים, גם מפני שאין להם טרדות פרנסה, וגם מפני שהם חוששים מ"מה שיגידו בבית". אבל אם בבית בכלל לאף אחד לא אכפת.....האם מישהו מאתנו יודע שסטודנט x שלנו הוא מצטיין?

אני קוראת לוועדת ההשתלמות לנסח תקנון לימודים חדש ברוח זאת.

ואם מישהו הבין מדברי שאני מתנגדת ללימודים אישיים "כשביל הנשמה" - אני ממליצה לכם שוב - הוציאו את "יחד" האחרון מסל העתונים וקראו שם את רשימתו של אמנון שמוש "על צפורים ועל טרקטורים". אני מאמצת אותה אל לבי בחום.

תמר וולפין

החזרה מן הכפור

ג' ייסרון ורג'י חזרו הביתה אחרי 9 חודשים במצפה מעלה צבייה. פגשתי את ג' ייסרון בדרכו לביתו, עמוס קרשים מהוקצעים.

אני: מה, אתה בונה תוספת?

ג' ייסרון: (צוחק) לא, אני נותן מקום מחייה לענבל ורביב.

אני: היה להם יותר מקום שם?

ג' ייסרון: כן, בטח! שם היה להם חדר ג ד ר ל. (האותיות הגדולות ממשיכות את נימת קולו)

אני: הם שמחים לחזור הביתה?

ג' ייסרון: הם קצת מאוכזבים. היה להם כל כך טוב שם.

אני: איך זה? הרי הם היו הילדים היחידים...

ג' ייסרון: אפשר להגיד שכולם שם ילדים. אבל נכון, הם היו הילדים היחידים - ילדי המצפה -

וכל אחד פינק אותם. בכל אירוע הם השתתפו. מסיבת פורים, טיולים, אפילו שיחות

לפעמים! רביב עבד בבקר, היה יוצא כמעט יום יום לסיורים עם הבוקר. פעם, כשאני

מלאתי תורנות בענף הוא (בן ה-10½) הדריך אותי מה לעשות. ענבל טיפלה בסוסים,

ושניהם רכבר הרבה. גולת הכותרת היתה השבוע, מן מתנת פרידה, כשהבוקר (בוגר

צבא, בן דגניה ב') לקח אותם לסיור של יומיים ברכיבה!

בית הספר (בפרוד) היה פחות טוב מאשר בכפר הנשיא, לפי דעתם, והם דאגו שלא

יהיו ברמה הדרושה בחזרתם.

אני: לא היתה חסרה להם חברת הילדים?

ג' ייסרון: בכלל לא. אף פעם לא הסתדרו כל כך יפה ביניהם כמו בתקופה הזו! לא היתה בררה

והם היוו חברה אחד לשנייה. התוכנית היתה שיהיו חלק מחבבת הילדים בלוטס (סה"כ

10 ילדים מכיתה א' עד ר') אבל הם העדיפו לחזור הביתה כל יום אחרי הלימודים.

אני: ומה לגביך?

ג' ייסרון: אני מרוצה לחזור. חיכיתי לרגע הזה הרבה זמן!

אני: כמה זמן? הרי הייתם שם פחות משנה.

ג' ייסרון: אחרי שלושה חודשים באתי למסקנה כי זו ברכה לבטלה.

(רג'י, שנכנסה בינתיים, מעירה: "אני החזקתי אותו שם עד עכשיו")

אני לא רוצה להוריד נערך העבודה שלנות כי בוודאי הצלחנו להעלות את התיפקוד

של המקום, אבל ידענו שהכל יימחק למעשה, יום אחרי שנעזוב.

בספטמבר כל החבר'ה עוזבים, כולל בוגרי הצבא. לא יודעים מה יהיה - אולי ישלחו

עוד שנת שירות.

אני: איך בכלל גויסתם?

החזרה מן הכפור - המשך

גזר דיסרף :

ג'דיסון: כמה בוגרי צבא שנשארו במצפה מהשנה הקודמת, שהתכוונו להמשיך שם, פנו אלינו באפריל 1985. היה אמור לקום גרעין מייסד (בניגוד לשש השנים הראשוניות כשהמקום אוכלס בש"שניקים עם לווי), מורכב מ 20 - 15 בוגרי צבא נוספים, כולל 5 - 4 משפחות צעירות, בנוסף לחברים שכבר במקום. הגענו באוגוסט, יחדידים מכל הקבוצה המובטחת! ברגע האחרון גייסו גרעין ש"ש, והם הכוח העיקרי שם. במשך חצי שנה עזבו 5 בוגרים, הצטרפו 3 - 2, וכמה באו והלכו. כעת יש במצפה 4 בוגרים ו-14 ש"שניקים!

אני: איך השתלבתם במסגרת כזו?

ג' צדסרן :

ג' יז סדר: הבעייה כמובן שהתפקיד שלנו לא היה מוגדר. בעצם אף אחד מהצעירים לא רצה לדעת, כל דבר שניסדנו לעשות היה מאבק.

72N

זו קצת מזכיר לי את שליחות משפחתנו בהכשרה באנגליה.

(רג"ז ורג'ייסון מחליפים מבטים ופורצים בצחוק)

?? : TJN

ג' ד' סדר : 6

ג' דיסדן: לא פעם, אחרי מאבק על נקיון, סדר, ניהול בית ומה לא היינו זוכרים את עצמנו
בהכשרה, ואיזה חיי כלב עשנו לשלוח מישראל - איך זלזלנו בו ולא רצינו
לדעת....

אנך :

באילו עבודות עסקת?

ג' דיסערך :

ג' דיסערן: יום בשבוע נסעתי לחיפה לרכוז קנייות. מלבד זה הייתי חשמלאי, אנסטלטור, נגר, בנאי, חצרן - בקיצור, איש האחזקה. אלה ממילא התחביבים שלי, ונהניתי. שדפצתי קאראונים, בניתי קירות, הקמתי מכבסה, הנחתי קו חשמל (עם קצת עזרה מבחור) וגם קר מיים. רוב החבר'ה עסקו בעבודות בחוץ - בקר, ייעור, גידור, וגם עבודת חוץ ממש בקיבוץ יגור, הקיבוץ האומץ. סך הכל הם לא כל כך הרגישו מה אני עושה. כמובן, כל זה בנוסף לפגישות, אסיפות, רועדות.

: 72N

דעכשיד?

ג' דיסדן :

עכשיו אני מבסוט מאוד לחזור הביתה סוף סוף!

ראדינה: א נ ג ה

נ.ב. - בצד הנשי של הענין נטפל בשברע הבא.

* X * X * X * X * X * X * X * X * X * X * X * X * X * X * X * X * X * X * X *

ערדזכה : אנגה

הדפסה: נעמי, אלזה, אנגה

הגהה: אריק +

עיסטור: ריקטור

יום העצמאות

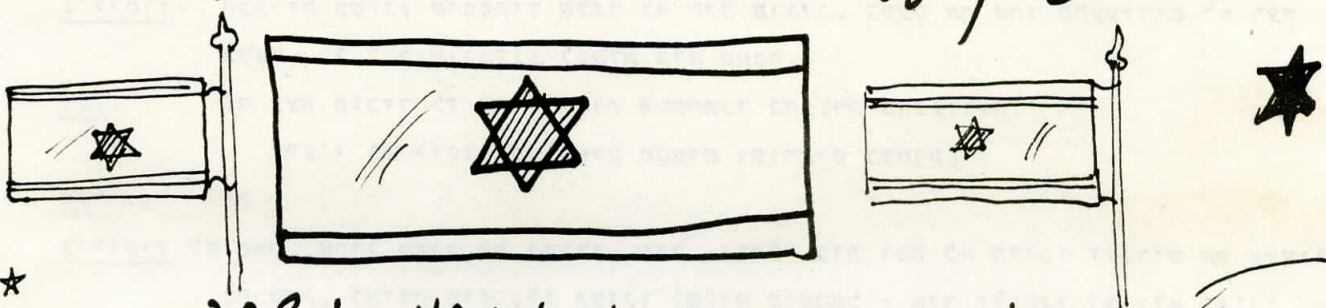
ימין אייר/ציונים: ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆

יום ג' - טקס סיום יום הכיכרין ופתיחת חגיגות
 18³⁰ יום העצמאות. (על הבטא מול המכסה).

19¹⁵ - אכילה חגיגית.

21³⁰ - מסיבת חת העצמאות "כאלו יחד"

תזכיר על הבטא מול הכריכה.

יום ג' - דבורה דריכה + מתקן משחק.

15⁰⁰ - יום ספורט

18⁰⁰ - פיקניק באוניה-פאריק.

18³⁰ - אונד פאריק

21⁰⁰ - סרט על המשפחה.

36 אהלוציו באוניה

המוצות.

נכחו: יעל ש', מיכאל ד', ג'וני פ', שוש ס', ישראל א', יצחק ע'.
נעדרו: גדי ע', דודו פ'.

1. הקמת ועדת תכנון. (בהשתתפות: אלק ק')

תפקידי הוועדה: הכנה, מעקב, ועדכון של תכנית הישוב. מערכת התשתית (חשמל, מים, ביוב, דרכים, בטחון וכו') , בניה על כל סוגיה ומטרותיה, פתוח ונוי, כולל שטחים שמחוץ לגדר כמו חורשות שמורות, בתי עלמין וכו'.

הוועדה תציע קדימויות להקצאת משאבים, תיעד שטחים ומיקום אוביקטים, תשתתף בתהליכי התכנון ותיזום קשרים עם מומחים.

מאחר שעל הוועדה לעבוד הן כצוות מקצועי והן כוועדה צבורית שתייצג את כל מגוון החברים בקיבוץ, רצוי שמשך כהונתה יהיה ארוך (5 שנים) ושמספר חבריה יהיה רב ויכיל את בעלי התפקידים הבאים: מרכז הוועדה, מזכיר המשק, מרכז המשק, רכז הבנין, רכז הנוי ולפחות חמישה חברים ללא כל תפקיד. אם יתקבל הרעיון כי דיוני הוועדה פתוחים לכל ומתפרסמים ברבים, תינתן אפשרות לכל הרוצה, להיות שותף ומעורב בהחלטות. הוועדה אינה מחליטה על ביצוע, אלא לאחר בדיקה ולימוד הצרכים, תציע למוסדות האחראים לתכנית השקעות, סדר קדימויות לבניה. רצוי להציג תכנית לטווח ארוך, בינוני ומיידי. אחת המטרות של הוועדה היא להיות מוכנה עם התכנון אם וכאשר יאושר התקציב. יש להניח כי ועדת תכנון רצינית, אשר תעמיד בפני הצבור שאלות בתחומי חיים שונים, כדי שהתכנון יהיה תואם את הצרכים, תהווה גורם מגרה ומדריך לדיון בנושאים שונים של חיי קיבוץ, העשויים להיות מושפעים מהסביבה הפיזית ולהשפיע עליה. המזכירות ממליצה להקים את הוועדה ותביא את הנושא לאסיפה.

2. שנת ההכשרה. (מוזמנים: אריה וו', ואלק ק').

כזכור **מונה הקבוצה 25** חברים מה"כונים דרור", שיבואו לכאן בספטמבר 1986. שבעה עשר מהם יבואו ישר לקבוץ וכ- 10 מהם ילכו קודם למכון למדריכי חו"ל בירושלים, ויצטרפו אחרי חמישה חודשים. הראשונים יהיו כאן בהתחלה במסגרת של אולפן, כחלק מאולפן רגיל. הרעיון הוא להכשיר את החברה' לחיי קבוץ, והמשימה היא תנועתית ציונית, באשר הקבוצה חוזרת לאנגליה כדי להיות מדריכים בפירים של התנועה עד עלייתם ארצה. קיימות מספר הצעות למדריכים ויש מודעות בחברה על בואם. הודגש הרעיון **היסודי** של חנוך הצעירים האלה לחיים בישראל ולחיי שתוף. הנושא יובא לאישור האסיפה.

3. העברת שיחות טלפון מן הארץ לחו"ל ולהיפך. (מוזמן: משה ב"ח)

המזכירות תביא לאסיפה את ההצעה להרשות העברה כזו, ללא המלצה, עקב חילוקי דעות בקרב חברי הוועדה. לקראת אותה אסיפה, יוסבר העניין שנית בדף שיופץ לחברה.

4. חגיגת פתיחת מפעל צנרת.

ישראל א', האחראי על האירוע, מסר שהוא יתקיים בעשרים במאי, בהשתתפות מר פרס ומר קיסר. ראש הממשלה יבוא לכפר הנשיא בשעה 10:00 וישהה כאן כשעה. מכאן יצא לשלוחה ינאם שם, ויגזור את הסרט. מר קיסר יגיע ישר לשם. מקהלת ילדים מחזור תשיר. יתקיים סיור במפעל ויוגש כיבוד קל. האירוע כולו יחל בשעה 11:00.

מובן שכל החברים מוזמנים.

האירוע יתקיים ביום חמישי, 20 במאי, בשעה 10:00. יתקיים סיור במפעל ויוגש כיבוד קל. האירוע כולו יחל בשעה 11:00. מובן שכל החברים מוזמנים.

5. חגיגת פתיחת מפעל צנרת.

האירוע יתקיים ביום חמישי, 20 במאי, בשעה 10:00. יתקיים סיור במפעל ויוגש כיבוד קל. האירוע כולו יחל בשעה 11:00. מובן שכל החברים מוזמנים.

6. חגיגת פתיחת מפעל צנרת.

האירוע יתקיים ביום חמישי, 20 במאי, בשעה 10:00. יתקיים סיור במפעל ויוגש כיבוד קל. האירוע כולו יחל בשעה 11:00. מובן שכל החברים מוזמנים.

דברים בפתיחת אתר ההנצחה לחללי השואה - 5.5.1986

היום - למעלה מארבעים שנה מאז סיום מלחמת העולם, וקרוב לתקופה זו מאז עלייתנו על הקרקע, השלמנו חוב של כבוד להורים שנהרגו במלחמת הנוראה ההיא, אשר מועד פטי-רתם ומקום קבורתם לא ידוע. הגלעד הזה, המעוצב מבזלת, מסמל מצד אחד את התערותנו הקשה במקום, ויחד עם זה משרה מימד של נצחיות, באשר הסלעים הללו זוכרים את יבין מלך חצור, יהושע ודבורה הנביאה, וללא ספק את תושבי שורה שחיו כאן לפני אלפי שנה. למרות שאנו נמצאים בבית עלמין, אני מקווה שהמקום ישקוק חיים של צעיר וזקן, שיבוא לפקוד ולזכור את ההולכים. וכדברי הנביא עמוס: "הנה ימים באים נאום ה'... ושבתי את שבות עמי ישראל ובנו ערים בשמרת וישבו, ונטעו כרמים ושתו את יינם ועשו גנות ואכלו את פריהם ונטעתי על אדמתם אשר נתתי להם, אמר ה' אלהיך."

יעל שפרונג (מזכירה)

+++++

דקריינו

היינו זקוקים ליותר מארבעים שנה כדי לאזור עוז ולהציב בביטנו עדות מוחשית למה שאבד לזר בימים ההם. יותר מארבעים שנה - דור ודורותיים, ולאורך כל הדרך ליוו אותנו השאלות. תחילה שאלות ה"איפה?" ה"מתי?" ה"איך?" ושאלת השאלות "למה?". בחלוף השנים באו שאלות מסוג אחר, וממקור אחר - שאלות קשות ומטרידות: "אמא, למה אין לי סבא וסבתא?" "אמא, איפה כל הדודים, ובני הדודים?" ויותר מאוחר: "איך זה ייתכן שהורייך לא הבינו מה קורה?" וקשה מכול - "למה העולם שתק?"

יותר מארבעים שנה, דור ודורותיים, האם מבינים ילדי מדוע כה חשוב לי לדפדף בצורות באלבום הצילומים הדהרי והמרופט, למצא דמיון לסבתא או לדוד? האם הם מבינים את להיטותי להרכיב את אילן היוחסין של המשפחה? והרי זאת דרכי להתמודד עם הניתוק - לשמר על המשכיות למרות הקרע הפתאומי - המשכיות מן העבר, דרך ההווה - אל העתיד. ואם במשך השנים בנינו במקום הזה בית פורח, אף על פי כן בנינו, למרות הכל בנינו, ארלי גררלכם המר היה המניע הנסתר לפעלנו. אולי משמעות החיים היא בהמשכיותם, ואם כך, הרי גם לכם חלק ונחלה במה שהקמנו, דרך בניכם, נכדיכם, ונינצם, אשר יבואו לפקוד את המקום הזה מעת לעת. וכך נקיים "והגדת לבניך" ונחשל את שרשרת הדורות.

אנגה סגל.

+++++

אחים שרפה! שרפה!
קרובה חס ושלילה, השעה,
כי הלקבות יתמידו,
את כלנו פה ישמידו,
רק שרידי קירות יעידו
מה שפה היה.
ואתם חובקים ידים וכו'...

אחים שרפה! שרפה!
רק בידכם בלבד היא העזרה.
חיש הושיטו יד אוהבת
והצילו חתמות,
בדמכם כבו של הקבת,
חיש כבו בדם.
מרחוק אל תעמדו,
כי האש עולה.
אל נא תחבקו ידים,
השרפה גדולה!

אחים, שרפה! שרפה!
עצמנו בוערת כלה,
בה רוחות שחורות יסערו,
לקבות-חרבן יבערו,
טקבוטיק לא נשארו.
היא עולה באש,
ואתם חובקים ידים
בלי הושיט עזרה,
בלי כבות את אש-הלהב,
אש העירה.

מלים: הגליק

שיר הפרטיזנים

אל- נח תאמר: "הנה דרכי האחרונה,
את אור היום הסתירו שמי העננה!"
זה יום נכספני לו עוד יעל ויזוא
ולצעדינו עוד ירעים: אנחנו פה!
בכתב הדם והעופות הוא נכתב
הוא לא שירת ציפור הדמור והליר
כי "בין קירות נופלים שוהו כל העם,
יחדיו שרוהו ומגאנים בידם.
אל- תאמר: "דרכי האחרונה,
את אור היום הסתירו שמי העננה!"
זה יום נכספני לו עוד יעל ויזוא
ולצעדינו עוד ירעים: אנחנו פה!

עלוד השחר על יומי אור יהל,
עם הצור יחלוף תכולנו מלוצל,
אן אם, חלילה, יאחר לבוא האור -
כמו ססמא יהא השיר לדור לדור.

מלים: חנה סנש
לחן: דוד זרבי

הליכה לקיסריה

אלי אלי
שלא יגור לעולם
החול והים
רשוש של המים
בוק השמים
תפלת האדם.

בת הרר ואמה

אמי אמי אומר הוא לי
אדור אתי מכל
בעולם הזה לעולם הבא,
חלאת יושעי תעל.
אתי אתי אדור האיש
אשר יקונו אל
את ובעים עשרים דורות
את את רב בישואל.
ל ל ל

אמי, אמי, הנה הוא שוע
הנה הוא האביר.
הוא פה עיוס הוא פה דליל
בחדק בעל הקיר.
אתי אתי אמי ואבוי
אמי לי ולך אבוי,
ואר היום ראה אותך
אותו אביר הגוי.

אמי אמי אומר הוא לי
עוצי תקמה ושש

יתלה עלי רביד זהב
תאכלם קנאה באש
אתי אתי רביד זהב
עושה תקמה ושש
בן יסתכל מן הגזוזסרה
עת ידוקר באש.
ל ל ל

אמי אמי הנה הוא ש

PARENTS PAGE

9th May, 1986

NEWS OF THE WEEK

At last we opened the Holocaust Memorial, with a short but impressive ceremony. Already today, I am told, teachers took some of the small children down there and tried to tell them what the place stands for. That gives me great satisfaction.

Chaverim honoured Dave Levy's memory at the "Shloshim" by telling anecdotes and stories about him. He would have liked it. We made a tape to send to Gideon & Dina.

The 25 or so mm of rain we had didn't make a lot of difference to most of our agriculture, except the cotton, which shot up!

Wild(?) dogs got into the grazing grounds and tens of sheep were mauled. Chaverim are keeping a round-the-clock watch just now to prevent it happening again.

Sheila is home from hospital, and we wish her a quick recovery. Pnina Golan has gone into hospital, and so has little Mor Goldberg.

Little Hadassa Neymark doesn't stop smiling - she must like it here.

NOTICE BOARD: From the "MACHSAN" - On Sunday 11/5 between the hours 17.00-19.00 you may come and identify any unmarked laundry you have lost.

From the shoe-shop - till the end of June, Ruth Ney, who has taken over from Sheila, will be working only part time. She says opening times till then will be "a bit erratic". Fridays - from 10.30-12.00 and 13.00-14.00, are more or less certain. Apart from that you will have to look out for weekly notices on the board.

INDEPENDENCE DAY CELEBRATIONS:

Tuesday evening: at 18.30 a short ceremony to close Memorial Day (on the lawn nearest the laundry).

19.15: Festive Meal

21.30: Independence Day Party - "Altogether Now" (near the swimming pool).

Wednesday:

15.00 Sports competitions

18.00 Picnic at the Luna Park (the luna park will open after that, at 18.30)

21.00 Film (for all ages)

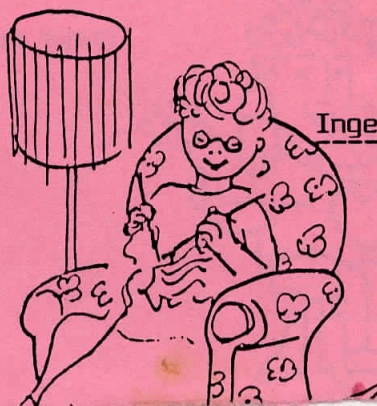
There may be changes, so look at the board, please.

SHABBAT SHALOM

and

CHAG SAMEACH

#####

MAZAL TOZ

HAPPY BIRTHDAY

11.5.86 Asher Ayalon

Tamir Sprung

Rinat Oren

12.5. Dudik Fuchs

Danit Netzer (Chatsor granddaughter)

Li'at Barak (Mendzigurski granddaughter)

13.5. Libby Weintraub

Varda Weintraub

14.5. Yanir Korrbli

15.5. Shoshana Palma

Doron Oren

Gil'ad Agam

16.5. Yoni Ben-Haim

Ed Mashlach

17.5. Galyah Gerslaw

Ran Katz (Cohen grandson)

Noga Lipschitz

HAPPY ANNIVERSARY

17.5.86. Batyah & Me'ir Raines

#&#&#&#&#&#&#

#&#&#&#&#&#&#

FILM OF THE WEEK - MOSCOW ON THE HUDSON

with Robin Williams & Maria Conchetta Alonso

A Russian saxophone player arrives in New York with a Moscow circus. America the land of unlimited opportunities, drives him wild, and he decides to defect, --- from the Jeans' department of Blumingtons. A light comedy, which will

restore your faith in human nature

(says Dudu!)

